

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 32 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2014/24/UE ⁽¹⁾ należy interpretować w sposób zawężający w świetle art. 14 TFUE w ten sposób, że w przypadku wyjątkowo pilnej konieczności udzielenie zamówienia publicznego na usługi użyteczności publicznej może nastąpić również w drodze procedury negocjacyjnej bez uprzedniej publikacji, jeżeli wydarzenie było możliwe do przewidzenia przez instytucję zamawiającą, a okoliczności przywoływane w celu uzasadnienia wyjątkowo pilnej konieczności można jej przypisać?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. 2014, L 94, s. 65).

Skarga wniesiona w dniu 17 marca 2023 r. – Komisja Europejska / Republika Bułgarii

(Sprawa C-165/23)

(2023/C 173/33)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: Gr. Koleva, C. Hermes, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Bułgarii

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza sprawa dotyczy uchybienia przez Republikę Bułgarii zobowiązaniom określonym w art. 13 ust. 2 i 5 i art. 14 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie działań zapobiegawczych i zaradczych w odniesieniu do wprowadzania i rozprzestrzeniania inwazyjnych gatunków obcych ⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem”).

Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia Republika Bułgarii miała obowiązek ustanowienia do dnia 13 stycznia 2018 r. systemu nadzoru inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Unii lub włączenia go do swojego istniejącego systemu, w którym gromadzi się i rejestruje dane dotyczące występowania w środowisku inwazyjnych gatunków obcych za pomocą prowadzenia badań, monitorowania lub innych procedur w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu się inwazyjnych gatunków obcych w Unii. System nadzoru powinien spełniać wymogi określone w art. 14 ust. 2 rozporządzenia.

Zgodnie z art. 13 ust. 2 i 5 rozporządzenia Republika Bułgarii powinna do dnia 13 lipca 2019 r. ustanowić i wdrożyć plan działania lub zestaw planów działania i niezwłocznie przekazać ten plan lub te plany Komisji.

Republika Bułgarii nie wypełniła powyższych zobowiązań.

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- (1) stwierdzenie, że ponieważ nie ustanowiła (lub nie włączyła do swojego istniejącego systemu) systemu nadzoru inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Unii, który obejmowałby również wszystkie informacje wskazane w art. 14 ust. 2, Republika Bułgarii uchybiła swoim zobowiązaniom określonym w art. 14 ust. 1 i 2 rozporządzenia 1143/2014;
- (2) stwierdzenie, że ponieważ nie ustanowiła i nie wdrożyła planu działania lub zestawu planów działania i nie przekazała tego planu lub tych planów niezwłocznie Komisji, Republika Bułgarii uchybiła swoim zobowiązaniom określonym w art. 13 ust. 2 i 5 rozporządzenia 1143/2014;

(3) obciążenie Republiki Bułgarii kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. 2014, L 317, s. 35

Skarga wniesiona w dniu 17. marca 2023 r. – Komisja Europejska/Republika Grecka

(Sprawa C-167/23)

(2023/C 173/34)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouchagiar i C. Hermes)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując wszystkich środków koniecznych w celu wdrożenia systemu nadzoru obejmującego inwazyjne gatunki obce stwarzające zagrożenie dla Unii oraz w celu przyjęcia, wdrożenia i przekazania planów działania w celu rozwiązania kwestii priorytetowych dróg przenoszenia w związku ze wprowadzaniem i rozprzestrzenianiem się inwazyjnych gatunków obcych, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 14 ust. 1 i 2, art. 13 ust. 2 i 5 rozporządzenia (UE) nr 1143/2014 (¹), a także na mocy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja Europejska twierdzi, że Republika Grecka wciąż nie ustanowiła (ani nie włączyła do swojego istniejącego systemu) systemu nadzoru obejmującego inwazyjne gatunki obce stwarzające zagrożenie dla Unii zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1143/2014. W braku systemu nadzoru, Republika Grecka nie spełniła ponadto zasadniczych wymogów, którym powinien odpowiadać taki system nadzoru w rozumieniu art. 14 ust. 2 tego rozporządzenia.

Ponadto, Komisja Europejska twierdzi, że Republika Grecka nie ustanowiła ani nie wdrożyła planu działania lub zestawu planów działania ani też nie przekazała ich niezwłocznie Komisji. W związku z tym Grecja nie zastosowała się do art. 13 ust. 2 i 5 rzeczonego rozporządzenia.

Z tych względów Republika Grecka naruszyła art. 14 ust. 1 i 2 oraz art. 13 ust. 2 i 5 rozporządzenia (UE) nr 1143/2014 a także Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie działań zapobiegawczych i zaradczych w odniesieniu do wprowadzania i rozprzestrzeniania inwazyjnych gatunków obcych (Dz.U. 2014, L 317, s. 35).

Skarga wniesiona w dniu 21 marca 2023 r. – Komisja Europejska/Irlandia

(Sprawa C-172/23)

(2023/C 173/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Hermes i E. Sanfrutos Cano, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia